

Брюксел, 4 юни 2025 г.
(OR. en)

9447/25

Междуетноститутуционално досие:
2025/0651 (NLE)

ASILE 46
JAI 686
MIGR 193
COEST 412

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От: Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от
г-жа Martine DEPREZ, директор

Дата на получаване: 4 юни 2025 г.

До: Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на
Европейския съюз

№ док. Ком.: COM(2025) 651 final

Относно: Предложение за
ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА
относно координиран подход за преход към прекратяване на
режима на временна закрила за разселени лица от Украйна

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2025) 651 final.

Приложение: COM(2025) 651 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 4.6.2025 г.
COM(2025) 651 final

2025/0651 (NLE)

Предложение за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

**относно координиран подход за преход към прекратяване на режима на временна
закрила за разселени лица от Украйна**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

На 4 март 2022 г. Съветът прие Решение за изпълнение 2022/382 и задейства Директива 2001/55/ЕО на Съвета от 20 юли 2001 г. („Директивата за временната закрила“) за някои категории лица, разселени на 24 февруари 2022 г. или след това вследствие на военното нашествие на руските въоръжени сили в Украйна, започнало на тази дата. Съгласно член 4, параграф 1 от Директивата за временната закрила тази закрила най-напред се прилагаше за първоначален период от 1 година — до 4 март 2023 г., а след това автоматично беше продължена с още една година — до 4 март 2024 г.

От тази дата продължителността на временната закрила беше удължена още два пъти. На 19 октомври 2023 г. Съветът прие Решение за изпълнение (ЕС) 2023/2409, с което удължи срока на временната закрила до 4 март 2025 г. На 25 юни 2024 г. Съветът прие Решение за изпълнение (ЕС) 2024/1836, с което удължи срока на временната закрила с още една година — до 4 март 2026 г.

Директивата за временната закрила продължава да осигурява солидна правна рамка за гарантиране на еднакви, хармонизирани стандарти за закрила на милиони хора, бягащи в ЕС от войната в Украйна. Тъй като основанията за временна закрила продължават да са налице поради продължаващата нестабилна ситуация в Украйна, която все още не позволява да се направи извод, че са налице безопасни и трайни условия за връщане, както и поради продължаващата несигурност относно развитието на ситуацията в страната, Комисията представя настоящото предложение за препоръка на Съвета заедно с предложението за удължаване на временната закрила с още една година, до 4 март 2027 г.

Временната закрила по своята същност остава временна. В бъдеще, когато обстоятелствата се променят така, че да е налице достатъчна сигурност относно ситуацията в Украйна, и по-специално когато може да се заключи, че съществуват безопасни и трайни условия за връщане, временната закрила ще трябва да бъде прекратена. Необходимо е да бъдем готови за тази промяна, когато моментът за нея настъпи. Следователно е важно да се подготвят условията за плавен и добре координиран преход към прекратяване на режима на временна закрила, чрез който се отговаря на нуждите на лицата, пребиваващи в ЕС, като същевременно се вземат предвид капацитетът и нуждите от възстановяване на Украйна.

Неразделна част от определението за временна закрила е и необходимостта да се избегнат рискове за системите за предоставяне на убежище на държавите членки, които иначе не биха могли да обработят голям брой молби за международна закрила, без да се наруши ефективното им функциониране. Това съображение е от съществено значение при планирането на прехода към прекратяване на режима на временна закрила, за да се гарантира, че бъдещото прекратяване на временната закрила няма да има неблагоприятно въздействие върху националните системи за предоставяне на убежище.

ЕС се нуждае от общ подход за бъдещето. Нашият подход трябва да балансира интересите на държавите членки, на хората, които са потърсили убежище в ЕС, и на Украйна, като същевременно осигурява предвидимост, стабилност и по-балансирано

въздействие във всички държави членки. Общият европейски подход ни позволява също така да вземем предвид в пълна степен становищата на украинското правителство и нуждите от възстановяване на страната.

В този контекст Комисията предлага набор от координирани мерки за преход от временна закрила към други статuti на законно пребиваване, както и за подкрепа на хората, които желаят да се върнат в родината си, когато ситуацията го позволява. Предоставянето на яснота относно това какво ще се случи, когато временната закрила приключи, и на възможности за продължаване на законното пребиваване в ЕС, както и на възможности за връщане в родната страна, ще позволи на лицата, ползващи се с временна закрила, да вземат информирани решения за своето бъдеще, като същевременно се гарантира правната сигурност на техния статут.

Въз основа на тези съображения Комисията предлага препоръката на Съвета да се съсредоточи върху четири групи мерки, които да:

- 1) насърчават и улесняват прехода към друг статут на законно пребиваване още преди изтичането на временната закрила;
- 2) подготвят условия за гладка и устойчива реинтеграция в Украйна;
- 3) осигуряват предоставянето на информация на разселените лица; и
- 4) осигуряват координация, наблюдение и обмен на информация между държавите членки и с украинските органи.

Мерки за насърчаване и улесняване на прехода към друг статут на законно пребиваване още преди изтичането на временната закрила

Временната закрила беше първоначално активирана, за да се предостави незабавна помощ на лицата, бягащи от агресивната война на Русия срещу Украйна, като се гарантира, че системите за предоставяне на убежище на държавите членки няма да бъдат претоварени от голям брой молби за международна закрила и се предотврати рискът държавите членки да не могат да обработват молбите без неблагоприятни последици за ефективното им функциониране, в интерес на лицата, търсещи закрила. Много от разселените лица, които се ползват от временна закрила, вече са в ЕС от няколко години и са се интегрирали в приемащите общества, като са научили езика, намерили са работа и са се записали в образователните системи.

Следователно би било целесъобразно на тези лица да се предостави възможност и да се насърчават да преминат към национален статут на законно пребиваване, който по-добре отразява тяхното действително положение в Съюза. Това могат да бъдат например разрешения за пребиваване на основание заетост, образование, научни изследвания, семейни причини или национален статут на дългосрочно пребиваване, когато е приложимо. В същото време може да има и други видове разрешения, които не попадат в нито една от съществуващите национални категории. Някои държави членки създават т.нар. „общи“ разрешения, които имат за цел да предоставят едно и също разрешение на всички лица, ползващи се с временна закрила, независимо от индивидуалните им обстоятелства и от това дали са пребивавали в приемащата държава членка поне за определен период от време. Тези национални статuti биха могли да осигурят по-голяма стабилност в сравнение с ежегодното удължаване на временната закрила.

Следва да се разработи или подобри предоставянето на информация, за да се насърчи преминаването към други статuti, тъй като е важно лицата, ползващи се с временна закрила, да разберат предимствата на тези статuti и правата си при преминаване към такива разрешения за пребиваване, както и да получат уверения, че ще има алтернативи на подаването на молба за международна закрила.

За да подпомогнат прехода на лицата, ползващи се с временна закрила, към друг правен статут и да им предложат алтернативни възможности в тези извънредни обстоятелства, държавите членки следва да позволят на лицата, ползващи се с временна закрила, особено когато преходът към национален статут на законно пребиваване не е възможен и които в противен случай биха отговаряли на условията за друг статут съгласно правото на ЕС¹, да кандидатстват за разрешения, регулирани от Директивата за синята карта², Директивата за единното разрешение³ и Директивата за студентите и изследователите⁴. Това е възможно, при условие че те не притежават този статут едновременно с разрешение, издадено съгласно посочените директиви.

Държавите членки следва да информират лицата, ползващи се с временна закрила, възможно най-скоро и най-късно до момента на подаване на заявлението за разрешение, за разликата между правата, предоставени по силата на временната закрила, и правата, предоставени по силата на тези директиви. Те трябва също така да ги информират, възможно най-скоро и най-късно в момента на подаване на заявлението, че не могат едновременно да се ползват от временна закрила и да получат разрешение съгласно тези директиви.

Мерки за подготовка на условия за гладка и устойчива реинтеграция в Украйна

Готовността на държавите членки за евентуално постепенно прекратяване на временната закрила налага да се гарантира, че връщането в родината и реинтеграцията в Украйна се осъществяват по организиран и хуманен начин, като се подкрепят лицата, които желаят и могат да се върнат в Украйна, и същевременно се отчитат различните им индивидуални обстоятелства. Действително някои лица може би вече имат намерение да се върнат у дома в краткосрочен план, докато други може да се нуждаят от повече време, предвид конкретните им обстоятелства.

¹ Директивите на ЕС за законната миграция не се прилагат за граждани на трети държави единствено на основание, че те са лица, ползващи се с временна закрила в съответствие с Директива 2001/55/ЕО на Съвета в държава членка.

² Директива (ЕС) 2021/1883 на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2021 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на висококвалифицирана трудова заетост и за отмяна на Директива 2009/50/ЕО на Съвета (ОВ L 382, 28.10.2021 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2021/1883/oj>).

³ Директива (ЕС) 2024/1233 на Европейския парламент и на Съвета от 24 април 2024 г. относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава членка (ОВ L, 2024/1233, 30.4.2024 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1233/oj>).

⁴ Директива (ЕС) 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au pair“ (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/801/oj>).

Освен това, дори в ситуация на мир, Украйна ще се нуждае от време, за да възстанови капацитета си да приеме обратно всички лица, разселени от войната. Украйна се нуждае от човешкия си капитал и работи за осигуряване на условия, които да улеснят връщането на украинците, приети в ЕС. Ето защо е важно да се отчете способността на Украйна да реинтегрира по устойчив начин всички лица, разселени в резултат на войната. За да се подпомогнат усилията на Украйна, процесът трябва да се управлява постепенно и да се отчитат предизвикателствата, пред които е изправена страната, по-специално за да се отговори на специалните нужди на уязвимите лица. Директивата за временната закрила съдържа няколко разпоредби, които предлагат възможности за справяне с такива ситуации.

Член 21, параграф 1 от Директивата изисква от държавите членки да предприемат мерките, необходими, за да направят възможно доброволното връщане на лицата, ползващи се с временна закрила или срокът на чиято временна закрила е изтекъл, и да улеснят тяхното връщане при пълно зачитане на човешкото достойнство. В този контекст държавите членки следва да позволят самофинансирани **проучвателни посещения в Украйна**. Тези проучвателни посещения могат да послужат като мерки за изграждане на доверие за лицата, ползващи се с временна закрила, които обмислят да се върнат в родината си, като им помогнат да вземат информирани решения, които подкрепят устойчивостта на тяхното връщане в Украйна. Проучвателните посещения могат да им помогнат да се видят с членове на семейството си или да проверят състоянието на имуществото си, да оценят степента на разрушенията в техните общности и като цяло общото състояние в родната им страна.

В контекста на плавния преход към прекратяване на режима на временна закрила държавите членки следва да създадат по-структуриран подход за насърчаване на проучвателните посещения. От съществено значение е обаче, когато държавите членки разрешават проучвателни посещения, да бъдат установени параметрите, условията и изискванията за такива посещения, които да бъдат съгласувани с другите държави членки и оповестени по прозрачен начин. За тази цел държавите членки следва да създадат точки за контакт. Важно е също да се има предвид, че може да има лица, ползващи се с временна закрила, които няма да могат да организират и финансират проучвателните посещения сами, като в този случай държавата членка може да обмисли организирането и подкрепата на такива проучвателни посещения.

Като част от мерките за улесняване на доброволното връщане на лицата, ползващи се с временна закрила, държавите членки следва да създадат **програми за доброволно връщане**. Те не се считат за програми по Директивата относно връщането, тъй като засегнатите лица пребивават законно в приемащата държава членка до края на временната закрила и следователно не се изисква решение за връщане. Вместо това те са програми, които биха дали възможност за устойчиво, постепенно и организирано връщане в родината на лицата, които преди това са се ползвали от временна закрила в държавата членка, като се вземат предвид нуждите и капацитетът на Украйна, както и на разселените лица.

Предвид сложността на ситуацията и като се имат предвид лицата, които са останали, включително вътрешно разселените лица, програмите за доброволно връщане следва да бъдат разработени с оглед запазване на социалното сближаване в Украйна и по този начин да донесат ползи за местната общност, а не да приемат формата на пакети за индивидуализирани помощи. По тази причина тясното сътрудничество с украинските

органи ще бъде от основно значение при разработването и изпълнението на такива програми за доброволно връщане.

Инвестиционната рамка за Украйна⁵ ще изиграе ключова роля за запазването на човешкия капитал и създаването на условия за връщане. Образованието, жилищното настаняване, здравеопазването, икономиката на грижите и социалната закрила са приоритетни сектори. Текущите проекти подпомагат възстановяването на общинската инфраструктура и спомагат за финансирането на бизнеса, засегнат от войната. Новите инвестиционни програми, одобрени през март 2025 г., ще подкрепят нуждите от жилища, а бъдещите покани ще включват достъп до финансиране и работни места за уязвимите групи, включително връщащите се лица. Тези програми за доброволно връщане трябва да бъдат всеобхватни и добре оповестени. Държавите членки следва да установят условията за допустимост за ползване на такива програми. За да се ограничат рисковете от евентуална злоупотреба, лицата, които избират тази възможност, следва да бъдат задължени да се включат в програмата за доброволно връщане.

Програмите за доброволно връщане, създадени от държавите членки, следва да имат ограничена и фиксирана продължителност след изтичането на временната закрила. Би било важно държавите — членки на ЕС, да координират, както помежду си, така и с украинските органи, първоначалната продължителност на програмите за доброволно връщане. Срок от евентуално до една година би спомогнал за координацията с украинските органи с оглед задоволяване на нуждите на засегнатите лица при реинтеграцията им в общностите в Украйна, като например намиране на подслон или жилище, заетост или достъп до основни услуги и инфраструктура, включително медицински грижи.

Тъй като националните обстоятелства могат да се променят до края на временната закрила, държавите членки следва също така да координират помежду си и с украинските органи продължителността на програмите за доброволно връщане, както и определянето на различен или удължен срок за доброволно напускане в рамките на програмите за доброволно връщане, ако предвиденото време не е достатъчно, за да се гарантира постепенна и устойчива реинтеграция в Украйна.

Освен това с член 21, параграф 3 от Директивата се разрешава *индивидуално продължаване* на срока на задълженията на държавите членки по отношение на лицата, ползващи се с временна закрила и подпомогнати от доброволна програма за връщане. За да се облекчи административната тежест, свързана с продължаването на срока за всеки отделен случай, държавите членки следва по подразбиране да продължат всички права, свързани с временната закрила, за лицата, включени в програмата за доброволно връщане, в съответствие с член 21, параграф 3, до датата на връщането в Украйна или до края на срока за доброволно напускане в рамките на програмата. Освен това, за да се гарантира непрекъснатост и да се избегнат ситуации, при които лицата, ползвали се с временна закрила, остават незаконно на територията на държавата членка веднага след изтичането на временната закрила, държавите членки следва да гарантират, че лицата,

⁵ Инвестиционната рамка за Украйна (ИРУ) е част от Механизма за Украйна на стойност 50 милиарда евро и целта ѝ е да привлече публични и частни инвестиции във възстановяването и реконструкцията на Украйна. Тя разполага с финансови инструменти на обща стойност 9,3 милиарда евро, от които 7,8 милиарда евро под формата на гаранции по заеми и 1,5 милиарда евро под формата на смесено финансиране. Целта ѝ е да мобилизира 40 милиарда евро инвестиции за възстановяване, реконструкция и модернизация.

ползвали се с временна закрила, могат да пребивават законно на територията на държавата членка в периода между изтичането на временната закрила и срока, в който тези лица могат да се включат в програмата за доброволно връщане.

Директивата съдържа и разпоредби за случаи, в които лицата не могат да се върнат поради специфични обстоятелства, а именно здравословното им състояние. Съгласно член 23, параграф 1 от Директивата, държавите членки предприемат необходимите мерки относно условията за пребиваване на лица, които са се ползвали от временна закрила и от които, поради здравословното им състояние, е неприемливо да се очаква, че могат да пътуват, когато например тези лица биха претърпели сериозни негативни последици, ако тяхното лечение бъде нарушено. Тази мярка ще осигури продължаване на законното пребиваване и социална закрила за лица, чието здраве или други лични обстоятелства им пречат да пътуват.

Поради последиците от войната е възможно в края на временната закрила Украйна да не е в състояние да задоволи нуждите на лицата с някои специфични уязвимости, които не се отнасят само до здравето. Въдъхновени от член 23, параграф 1 от Директивата, държавите членки следва да бъдат насърчавани да предоставят възможности за продължаване на законното пребиваване и на други уязвими лица, които не са обхванати от прехода към друг статут на законно пребиваване или от възможността, вече предоставена от Директивата съгласно членове 21 и 23, чието индивидуално положение може да не позволява връщане (например защото имат други видове уязвимости, за които Украйна не е в състояние да се погрижи веднага след изтичането на временната закрила). Това би допринесло и за устойчив, постепенен и плавен преход както за нуждаещите се лица, така и за Украйна.

Освен това съгласно член 23, параграф 2 от Директивата за временната закрила държавите членки могат да разрешат на семействата, чиито деца са непълнолетни и посещават училище в държава членка, да се възползват от условията за пребиваване, даващи възможност на тези деца да завършат текущия учебен период. Използването на тази разпоредба следва да се насърчава.

Мерки за осигуряване на информация на разселените лица

Много от мерките, описани по-горе, изискват разселените лица да бъдат надлежно информирани, за да могат да вземат информирани решения, като разполагат с пълна информация за фактите. В този контекст е важно държавите членки да създадат необходимите структури и процедури, включително чрез информационни кампании, като същевременно използват максимално съществуващите инструменти и канали, за да се избегне дублиране на усилията.

Освен това, вследствие на инициативата⁶ на украинския министър на националното единство за създаване на центрове в държавите членки с цел поддържане на връзка с украинците, живеещи в чужбина, някои държави членки проявиха интерес и в момента са в процес на създаване на центрове за единство на тяхна територия.

Тези центрове за единство ще служат като многофункционални информационни центрове както за интеграцията на разселените хора в приемащите общества, така и за връщането им в Украйна. В този контекст и с цел да се рационализират текущите

⁶ Наредба 2113 на Министерския съвет на Украйна от януари 2025 г.

усилия, тези центрове за единство биха могли да се използват и за предоставяне на информация относно прехода към национален статут на законно пребиваване, проучвателни посещения в Украйна и програми за доброволно връщане, за да се гарантира, че всички решения на разселените лица се вземат при цялостно отчитане на фактите в съответствие с член 21, параграф 1 от Директива 2001/55/ЕО на Съвета.

За да подпомогнат създаването на центрове за единство, държавите членки могат да използват програмите си по фонд „Убежище, миграция и интеграция“ (ФУМИ), включително допълнителните средства, произтичащи от преразглеждането на многогодишната финансова рамка и междинния преглед на националните програми. Те могат да получат подкрепа от международни организации и трети държави за тази цел и се насърчават да включат знанията, капацитета и мрежите, предлагани от тези организации, в своите индивидуални планове за реализиране на концепцията за център за единство.

Мерки за осигуряване на координация, наблюдение и обмен на информация между държавите членки и с украинските органи

От решаващо значение е да се осигури координиран подход между държавите членки и с украинските органи по отношение на изпълнението на предложените мерки. В този контекст държавите членки следва да използват съществуващите структури за координация, обмен на информация и наблюдение на ситуацията на място, включително в Платформата за солидарност, в която украинските органи ще бъдат поканени да участват, ако е необходимо.

Докато Евростат изготвя официалните европейски статистически данни за временната закрила, за да се осигури актуална картина на ситуацията за оперативни цели, държавите членки трябва редовно да актуализират данните си в Платформата за регистрация на временна закрила, включително данните за неактивните регистрации. Тъй като преходът към прекратяване на режима на временна закрила ще доведе до значителни промени в статута на разселените лица, е от съществено значение да се разполага с точна и актуална информация за развитието на ситуацията. По този начин държавите членки следва редовно да въвеждат точни и актуални данни в платформата за регистрация за временна закрила, включително данни за неактивните регистрации.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Настоящото предложение има за цел да подготви условията за преход към прекратяване на режима на временна закрила по координиран начин и да даде възможност на държавите членки да подготвят предварително следващите стъпки, като същевременно се внесе яснота относно правното положение на лицата, избягали от войната в Украйна.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Настоящото предложение подпомага държавите членки да отговорят на нуждите на хората, избягали от войната в Украйна, и да подпомогнат Украйна в усилията ѝ за реинтеграция на лицата, които се връщат в родината си.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Договорът за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и по-специално член 78, параграф 1, член 79, параграф 1, както и член 292, първо и второ изречение, с които се

позволява на Съвета да приема препоръки. Съгласно тази разпоредба Съветът действа по предложение на Комисията във всички случаи, когато Договорите предвиждат той да приема актове по предложение на Комисията.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Съгласно дял V от ДФЕС относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие Европейският съюз разполага с някои правомощия в тази област. Тези правомощия трябва да бъдат упражнявани в съответствие с член 5 от Договора за Европейския съюз, т.е. ако и доколкото целите на предложеното действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен самостоятелно от държавите членки и следователно могат да бъдат постигнати по-добре от Европейския съюз поради обхвата или последиците на предложеното действие.

Положението в Украйна в резултат на агресивната война на Русия продължава да оказва въздействие върху ЕС като цяло. Войната беше посрещната с безпрецедентен и единен отговор от страна на Европейския съюз. Това показва, че все още се изискват решения и подкрепа от ЕС, както и силна координация на равнището на ЕС, тъй като продължава да е необходимо всички държави членки да реагират ефективно на ситуацията заедно и да гарантират прилагането на едни и същи стандарти и хармонизиран набор от права в целия Съюз за 4,3 милиона души, които понастоящем се намират в Съюза.

Ясно е, че действията, предприети от отделни държави членки, не могат да отговорят задоволително на необходимостта от общ подход на ЕС за преход към прекратяване на режима на временна закрила, който несъмнено представлява общо предизвикателство за целия ЕС, като се има предвид, че действията, предприети от една държава членка, ще имат въздействие, включително по отношение на потенциални вторични движения, в други държави членки. Необходим е общ подход, който не може да бъде постигнат в достатъчна степен от отделните държави членки и изисква колективна ангажираност от тяхна страна, и който, поради мащаба и въздействието на настоящата препоръка на Съвета, може да бъде по-добре постигнат и координиран на равнището на Съюза, както посочват и самите държави членки. Следователно Съюзът трябва да предприеме действия и може да приеме мерки в съответствие с принципа на subsidiarity, уреден в член 5, параграф 3 от Договора за Европейския съюз.

- **Пропорционалност**

В съответствие с принципа на пропорционалност, заложен в член 5, параграф 4 от Договора за Европейския съюз, предложената препоръка на Съвета предвижда координиран преход към прекратяване на режима на временна закрила в интерес на засегнатите разселени лица и за да се избегнат възможни отрицателни последици от различия или несъгласуваност в подходите на отделните държави членки. Предложението не надхвърля необходимото и пропорционалното за постигане на поставените цели.

- **Избор на инструмент**

Изборът на инструмент е предложение на Комисията за препоръка на Съвета, която ще позволи да се осигури координиран подход на равнището на ЕС, гарантиращ колективна отговорност за мерките на държавите членки и необходимата подкрепа от страна на институциите на ЕС.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

[Неприложимо]

- **Консултации със заинтересованите страни**

За да събере информация, основана на доказателства, Комисията редовно се консултира с органите на държавите членки, съответните агенции на ЕС, украинските органи и международни организации, като същевременно поддържа обмен на информация с неправителствени организации и организации на гражданското общество.

През април 2024 г. Комисията, в сътрудничество с ротационните председателства на Съвета на Европейския съюз, проведе консултации с държавите членки относно бъдещето на временната закрила в различни форуми и при няколко повода, включително в Стратегическия комитет за имиграция, граници и убежище (SCIFA) на Съвета, работната група „Убежище“ и работната група „Интеграция, миграция и експулсиране“. Там държавите членки подчертаха необходимостта от осигуряване на координиран подход на равнището на ЕС относно прехода към прекратяване на режима на временна закрила, който да съпътства по-нататъшното удължаване на статута до март 2027 г., за да се гарантира необходимото време за постепенен подход, като същевременно се осигури яснота за разселените лица в ЕС.

На заседанието на SCIFA от 10 април 2025 г. държавите членки изразиха също така подкрепа за прехода към прекратяване на режима на временна закрила под формата на препоръка на Съвета, която да обхваща най-малко прехода към други статuti на законно пребиваване и мерки за постепенно връщане в Украйна, за да се гарантира колективната отговорност на държавите членки. Успоредно с това Комисията редовно се консултира с държавите членки, които са най-засегнати от приемането на голям брой разселени лица от Украйна на тяхна територия.

Допълнителни дискусии се проведеха в Платформата за солидарност, където държавите членки повторно подчертаха необходимостта от координиран подход за преход към прекратяване на режима на временна закрила, който да бъде гъвкав и общ на европейско равнище. Успоредно с това Комисията поддържаше редовни контакти с украинските органи, за да разбере по-добре техните нужди. Освен това, в съответствие с член 3 от Директивата за временната закрила, Комисията се консултира специално с ВКБООН, която оценява ситуацията и предоставя съответна информация, подчертавайки необходимостта от общ отговор на равнището на ЕС, който да гарантира яснота и подходящи права и решения за разселените лица.

През март 2025 г. 109 хуманитарни и граждански организации публикуваха съвместна декларация⁷ относно положението на разселените лица от Украйна, в която призовават Комисията да предложи по-нататъшно удължаване на временната закрила до март 2027 г., като същевременно даде яснота относно бъдещето на временната закрила и статута на пребиваване на разселените лица от Украйна.

⁷ Три години от активирането на Директивата за временната закрила: от извънредно положение към по-дългосрочни решения.

- **Събиране и използване на експертни становища**

[Неприложимо]

- **Оценка на въздействието**

[Неприложимо]

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

[Неприложимо]

- **Основни права**

В настоящото предложение се зачитат основните права и се съблюдават принципите, признати в членове 1, 7, 18, 19, 24, 25 и 26 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и задълженията, произтичащи от международното право, включително Женевската конвенция от 28 юли 1951 г. за статута на бежанците, изменена с Нюйоркския протокол от 31 януари 1967 г.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

От началото на агресивната война на Русия срещу Украйна нуждите от финансиране, свързани с прилагането на Директивата за временната закрила, бяха покривани от бюджета на съществуващите инструменти на ЕС за финансиране за периода 2014—2020 г. и 2021—2027 г., по-специално в рамките на фондовете в областта на вътрешните работи и политиката на сближаване⁸.

Освен това бяха отпуснати 400 милиона евро по тематичния механизъм на ФУМИ и тематичния механизъм на Фонда за интегрирано управление на границите (ФИУГ) за спешна помощ в подкрепа на държавите членки, най-засегнати от масовото пристигане на разселени лица от Украйна⁹.

През пролетта на 2025 г. Комисията обяви, че ще бъдат отпуснати 3 милиарда евро за финансова подкрепа на държавите членки до края на 2027 г. за изпълнението на пакта и за приемането на лица, ползващи се с временна закрила от Украйна. Държавите членки могат също да използват средствата, за които са се класирали при междинния преглед на ФУМИ, за да покрият нужди, свързани с временна закрила.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

[Неприложимо]

- **Обяснителни документи (за директивите)**

[Неприложимо]

⁸ „Действия по линия на сближаването за бежанците в Европа“, т.нар. „пакет CARE“ (CARE, CARE-plus и Fast-CARE)

⁹ Беше отпусната спешна помощ на десет държави членки (PL, CZ, RO, HU, LT, LV, EE, BG, SK и CY).

Предложение за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

относно координиран подход за преход към прекратяване на режима на временна закрила за разселени лица от Украйна

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 78, параграф 1, член 79, параграф 1 и член 292 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- 1) Временната закрила за разселени лица от Украйна, които поради руската военна агресия не са в състояние да се върнат в своята държава или регион по произход, въведена с Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 на Съвета и удължена с Решение за изпълнение (ЕС) 2023/2409¹⁰, (ЕС) 2024/1836¹¹ и (ЕС) 2025/...¹² на Съвета, е в сила до 4 март 2027 г. Въпреки че остава доказателство за единството и солидарността на Съюза с народа на Украйна, временната закрила по своята същност е временна. Следователно е необходимо да се подготви пътят към постепенно, устойчиво и добре координирано излизане от този статут, когато условията в Украйна станат благоприятни за прекратяване на временната закрила, като се вземат предвид капацитетът и нуждите от възстановяване на Украйна.
- 2) В контекста на дискусиите относно бъдещето на временната закрила държавите членки призоваха за такъв координиран подход на равнището на Съюза. Въз основа на опита на държавите членки след активирането на Директива 2001/55/ЕО на Съвета е от решаващо значение да се гарантира колективна и споделена отговорност между всички държави членки на равнището на Съюза през целия този процес.
- 3) Една от целите на активирането на Директива 2001/55/ЕО беше да се предотврати претоварването на системите за предоставяне на убежище на държавите членки и невъзможността им да обработват голям брой молби за международна закрила без неблагоприятни последици за тяхното ефективно функциониране, в интерес на лицата, търсещи закрила. Ключовото значение на този въпрос остава при планирането на прехода към прекратяване на режима на

¹⁰ Решение за изпълнение (ЕС) 2023/2409 на Съвета от 19 октомври 2023 г. за удължаване на срока на временната закрила, въведена с Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 (ОВ L, 2023/2409, 24.10.2023 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/2409/oj).

¹¹ Решение за изпълнение (ЕС) 2024/1836 на Съвета от 25 юни 2024 г. за удължаване на срока на временната закрила, въведена с Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 (ОВ L, 2024/1836, 3.7.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1836/oj).

¹² Решение за изпълнение (ЕС) 2025/... на Съвета от ... за удължаване на срока на временната закрила, въведена с Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 (ОВ L, ..., ELI: ...).

временна закрила. Освен това дори в мирни времена Украйна ще се нуждае от време, за да възстанови капацитета си да приеме обратно всички лица, разселени от войната. За да се подкрепи Украйна в усилията ѝ за реинтеграция на разселените лица, е важно процесът да се управлява гъвкаво, постепенно и с отчитане на индивидуалното положение на засегнатите лица. Следователно този преход следва да отговаря на нуждите на лицата, които понастоящем се ползват с временна закрила, и на нуждите на Украйна, като същевременно се запазва целостта на системите за предоставяне на убежище на държавите членки.

- 4) Много от разселените лица, които са се ползвали с временна закрила, вече са в Съюза от няколко години и са се интегрирали в приемащите общества, като са научили езика, намерили работа и са се записали в образователните системи. Следователно е уместно да им се предостави възможност да преминат към национален статут на законно пребиваване, който по-добре отразява тяхното действително положение в Съюза, когато са изпълнени условията за продължаване на законното пребиваване на други основания. Това могат да бъдат например разрешения за пребиваване на основание заетост, образование, научни изследвания, семейни причини. Следователно държавите членки следва да насърчават и улесняват този преход, включително чрез предоставяне на ясна информация, за да помогнат на заинтересованите лица да разберат предимствата и правата, които им предоставят тези разрешения за пребиваване, в сравнение с временната закрила и международната закрила.
- 5) С оглед подпомагане на прехода на лицата, ползващи се с временна закрила, към друг правен статут и предоставянето им на алтернативни възможности в тези извънредни обстоятелства, държавите членки следва да позволят на лицата, ползващи се с временна закрила, по-специално когато достъпът до национален статут може да не е възможен и които в противен случай биха отговаряли на условията за друг статут съгласно правото на ЕС, да подават заявления за разрешения, регулирани съгласно Директиви (ЕС) 2016/801¹³, (ЕС) 2021/1883¹⁴ и (ЕС) 2024/1233¹⁵ на Европейския парламент и на Съвета. Това е възможно, при условие че те не притежават едновременно статут на временна закрила и разрешение, издадено съгласно посочените директиви. Следователно държавите членки следва да информират лицата, ползващи се с временна закрила, възможно най-скоро и най-късно в момента на подаване на заявлението за разрешение, за разликата между правата, предоставени по силата на статута на временна закрила, и правата, предоставени по силата на посочените директиви. Те трябва също така да ги информират, възможно най-скоро и най-късно в

¹³ Директива (ЕС) 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au pair“ (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/801/oj>).

¹⁴ Директива (ЕС) 2021/1883 на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2021 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на висококвалифицирана трудова заетост и за отмяна на Директива 2009/50/ЕО на Съвета (ОВ L 382, 28.10.2021 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2021/1883/oj>).

¹⁵ Директива (ЕС) 2024/1233 на Европейския парламент и на Съвета от 24 април 2024 г. относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава членка (ОВ L, 2024/1233, 30.4.2024 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1233/oj>).

момента на подаване на заявлението, че не могат едновременно да се ползват от временна закрила и да получат разрешение съгласно тези директиви.

- 6) За да бъдат държавите членки подготвени за евентуалното постепенно прекратяване на временната закрила, е от съществено значение да се гарантира, че връщането в родината и реинтеграцията в Украйна протичат по организиран и хуманен начин, като се отчитат различните индивидуални обстоятелства на разселените лица и се подкрепят лицата, които желаят и могат да се върнат в Украйна. Докато някои лица може би вече имат намерение да се върнат у дома в краткосрочен план, други може да се нуждаят от повече време предвид конкретните им обстоятелства. Важно е също така да се вземе предвид способността на Украйна да реинтегрира по устойчив начин всички лица, разселени в резултат на войната. Следователно държавите членки следва да приемат мерки, които да подготвят условията за гладка и устойчива реинтеграция в Украйна, като отчитат всички тези съображения и използват пълноценно и разширяват инструментите, предвидени в членове 21 и 23 от Директива 2001/55/ЕО на Съвета.
- 7) Тези, които обмислят да се върнат в Украйна, трябва да могат да вземат информирани решения, които да подпомогнат устойчивостта на тяхното връщане. В контекста на плавен преход към прекратяване на режима на временна закрила държавите членки следва да създадат по-структуриран подход за насърчаване на самофинансирани проучвателни посещения, както е предвидено в член 21, параграф 1 от Директива 2001/55/ЕО. Тези посещения биха могли да послужат като мярка за изграждане на доверие сред лицата, ползващи се с временна закрила, тъй като биха им дали възможност да видят с членове на семейството си или да проверят състоянието на имуществото си, да оценят степента на разрушенията в техните общности и като цяло общото състояние в Украйна. За да се повиши ефективността на тези посещения и да се предотвратят злоупотреби, държавите членки следва да установят параметрите, условията и изискванията за такива посещения. Всички такива изисквания следва да бъдат съгласувани с другите държави членки и да бъдат установени и оповестени по прозрачен начин. За последната цел държавите членки следва да създадат контактни точки. Важно е да се има предвид, че може да има лица, които няма да могат да извършат проучвателни посещения сами. В такива случаи държавите членки могат да обмислят организирането и подкрепата на такива проучвателни посещения.
- 8) Държавите членки са длъжни да предприемат необходимите мерки, за да направят възможно доброволното връщане на лицата, чиято временна закрила е приключила. За тази цел държавите членки следва да създадат програми за доброволно връщане. За да се гарантира тяхната ефективност и да се избегнат рисковете от злоупотреба, тези програми следва да бъдат внимателно разработени, всеобхватни и добре оповестени, като се вземат предвид нуждите и капацитетът на Украйна, както и нуждите на разселените лица в Съюза и положението на онези, които са останали в Украйна, с цел да се запази социалното сближаване. По тази причина всяка такава програма следва да дава приоритет на подкрепата за реинтеграция в общностите, за която ще бъде предоставено финансиране от Съюза в Украйна, вместо на индивидуални пакети. Условията за допустимост за такива програми следва да бъдат ясно определени, а лицата, които възнамеряват да се възползват от тях, да бъдат задължени да се регистрират. Държавите членки биха могли да обмислят, като

част от тези програми, да съдействат за организирането на заминавания, например когато голям брой разселени лица се връщат в една и съща област в Украйна.

- 9) Макар че тези програми за доброволно връщане следва да бъдат с ограничена и фиксирана продължителност, те трябва да предоставят достатъчно време, за да се осигури подходяща координация с украинските органи с оглед улесняване на постепенната и адекватна интеграция на връщащите се лица в техните общности, включително достъп до основни услуги и съоръжения, като настаняване, жилище или медицински грижи. По тази причина и за да се гарантира, че първоначалната продължителност на програмата за доброволно връщане е съгласувана с всички държави членки и украинските органи, програмите за доброволно връщане следва да предвиждат срок за заминаване, с който се дава възможност да бъдат постигнати тези цели, а именно срок от най-много една година. През този период на лицата следва да се разреши да продължат да пребивават законно в държавата членка. Тъй като обстоятелствата на място могат да се променят до края на временната закрила, ако предвиденото време не е достатъчно, за да се гарантира постепенна и устойчива реинтеграция в Украйна, държавите членки следва да се координират помежду си и с украинските органи, за да определят различен или удължен срок за доброволно напускане в рамките на програмите за доброволно връщане.
- 10) За да се намали административната тежест, свързана с евентуалното издаване на индивидуални разрешения за пребиваване за всеки отделен случай на лица, включени в програми за доброволно връщане, държавите членки следва да използват възможността, предвидена в член 21, параграф 3 от Директива 2001/55/ЕО, да позволят на лицата, които са се ползвали с временна закрила и се ползват от програма за доброволно връщане, да удължат правата, свързани с временната закрила, определени в глава III от Директива 2001/55/ЕО, за лицата, които са се ползвали от временна закрила след изтичането на срока на временната закрила до датата на връщане в Украйна или до края на срока за доброволно напускане в рамките на програмата за доброволно връщане. Освен това, за да се гарантира непрекъснатост и да се избегнат ситуации, в които лицата ще останат незаконно на територията на държавата членка веднага след изтичането на временната закрила, държавите членки следва да гарантират, че лицата, които са се ползвали от временна закрила, могат да пребивават законно на територията на държавата членка в периода между изтичането на временната закрила и срока, в който лицата могат да се запишат в програмата за доброволно връщане.
- 11) Възможно е точно в края на срока на временната закрила Украйна да не е в състояние да отговори на нуждите на лицата с някои специфични уязвимости, които не се отнасят само до здравето. За да се гарантира устойчиво връщане в родината, което отчита способността на Украйна да задоволи нуждите на конкретни групи, държавите членки следва също така да прилагат член 23, параграф 1 от Директива 2001/55/ЕО по отношение на лица, които са уязвими по причини, различни от тези, свързани със здравословното състояние, и да предприемат необходимите мерки по отношение на условията за продължаване на законното им пребиваване. Когато е уместно, държавите членки следва да гарантират, че условията за пребиваване отчитат специалните нужди на засегнатите лица.

- 12) Държавите членки следва да използват възможностите, предвидени в член 23, параграф 2 от Директива 2001/55/ЕО, за да позволят на лицата да пребивават на тяхна територия след изтичане на срока на временната закрила, а именно за семейства, чиито деца са непълнолетни и посещават училище в държава членка.
- 13) За да се гарантира предоставянето на подходяща информация и да се помогне на лицата, ползващи се с временна закрила, да правят информиран избор, като разполагат с пълната информация, е важно да се използват максимално съществуващите инструменти и канали и да се избегне дублирането на усилията. За тази цел, когато в държавите членки са създадени центрове за единство, те следва да се използват за предоставяне на информация относно прехода към други статутни на законно пребиваване, както и относно проучвателните посещения и програмите за доброволно връщане. За да подкрепят центровете за единство, държавите членки могат да използват средствата по фонда „Убежище, миграция и интеграция“, създаден съгласно Регламент (ЕС) 2021/1147 на Европейския парламент и на Съвета¹⁶, включително допълнителните средства, произтичащи от междинния преглед на многогодишната финансова рамка и междинния преглед на програмите на държавите членки по фонд „Убежище, миграция и интеграция“. За тази цел може да бъде получена и подкрепа от вътрешни организации и трети държави. За да се оптимизират усилията, държавите членки следва да включат знанията, капацитета и мрежите, предлагани от международните организации, в своите индивидуални планове за създаване на центрове за единство.
- 14) За да се гарантира координиран подход между държавите членки и с украинските органи по отношение на изпълнението на настоящата препоръка, държавите членки следва да координират, обменят информация и наблюдават ситуацията на място в различни подходящи форуми, включително в Платформата за солидарност, към която украинските органи ще бъдат поканени, ако е необходимо.
- 15) Тъй като преходът към прекратяване на режима на временна закрила ще доведе до значителни промени в статута на разселените лица, наличието на точна представа за развиващата се ситуация е от съществено значение. Следователно държавите членки следва редовно и своевременно да актуализират данните си за временна закрила в платформата за регистрация за временна закрила, включително данните за неактивните регистрации.
- 16) [В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Ирландия, [с писмо от ...], е нотифицирала желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящата препоръка.]

ИЛИ

[В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода

¹⁶ Регламент (ЕС) 2021/1147 на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2021 г. за създаване на фонд Убежище, миграция и интеграция (ОВ L 251, 15.7.2021 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1147/oj>).

сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз и без да се засяга член 4 от посочения протокол Ирландия не участва в приемането на настоящия [наименования на акта] и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.]

- 17) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящата препоръка и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.

ПРЕПОРЪЧВА:

Мерки за насърчаване на прехода към друг статут на законно пребиваване още преди изтичането на временната закрила

1. Държавите членки следва да насърчават и улесняват достъпа до национален правен статут на лицата, ползващи се с временна закрила, които са заети по трудова дейност, самостоятелна трудова дейност, професионално обучение или образование и научни изследвания в държава членка, или които биха отговаряли на условията за получаване на национален статут на законно пребиваване поради семейни или други причини и които отговарят на условията, определени в националното законодателство.
2. Държавите членки следва да позволяват на лицата, ползващи се с временна закрила, особено когато достъпът до национален статут на законно пребиваване е невъзможен, и които в противен случай биха отговаряли на условията за друг статут съгласно правото на ЕС, да кандидатстват за разрешения, регулирани съгласно директиви (ЕС) 2016/801, (ЕС) 2021/1883 и (ЕС) 2024/1233, при условие че не притежават този статут едновременно с разрешение, издадено съгласно посочените директиви. Държавите членки следва да информират лицата, ползващи се с временна закрила, възможно най-скоро и най-късно в момента на подаване на заявлението за разрешение, за разликата между правата, предоставени по силата на статута на временна закрила, и правата, предоставени по силата на посочените директиви. Те трябва също така да ги информират, възможно най-скоро и най-късно в момента на подаване на заявлението, че не могат едновременно да се ползват от временна закрила и да получат разрешение съгласно тези директиви.

Мерки за подготовка на условия за гладка и устойчива реинтеграция в Украйна

3. Държавите членки следва да разрешат проучвателни посещения в Украйна на собствени разноски в съответствие с член 21, параграф 1 от Директива 2001/55/ЕО. В този контекст държавите членки следва:
 - а) да установят и координират с другите държави членки параметрите или условията за проучвателни посещения;
 - б) да уведомят лицата, които биха желали да осъществят такива посещения, за параметрите или условията. За тази цел следва да бъдат създадени точки за контакт;
 - в) да разгледат възможността за организиране и подпомагане на такива проучвателни посещения в случаите, когато заинтересованите лица не са в състояние сами да организират и финансират проучвателното посещение.

4. Създаване на програми за доброволно връщане в съответствие с член 21, параграф 1 от Директива 2001/55/ЕО на Съвета, които да се използват след изтичане на временната закрила. В този контекст държавите членки следва:
- а) да осигурят координация с украинските органи за улесняване на реинтеграцията в общностите в Украйна, като например намиране на подслон или жилище, или достъп до основни услуги и инфраструктура, включително медицински грижи;
 - б) да гарантират, че подкрепата по програмите за доброволно връщане дава приоритет на подкрепата за реинтеграция в общностите в Украйна, а не на индивидуални пакети;
 - в) да установят условията за допустимост за ползване на програмата за доброволно връщане;
 - г) да изискват от лицата, които желаят да се възползват от програмата за доброволно връщане, да се запишат в такава програма, за да могат да се възползват от нея;
 - д) да определят конкретен срок от най-много една година след изтичането на временната закрила за доброволно напускане в рамките на програмата. Да координират с другите държави членки и украинските органи и в съответствие с точка 8, когато предвид развитието на ситуацията на място е необходим различен или удължен срок за доброволно напускане в рамките на програмата, ако предвиденият срок не е достатъчен за постепенната и устойчива реинтеграция на лицата в Украйна;
 - е) да използват възможността по член 21, параграф 3 от Директива 2001/55/ЕО да разширят правата, свързани с временната закрила, определени в глава III от Директива 2001/55/ЕО, за лицата, които са се ползвали от временна закрила и се ползват от програма за доброволно връщане, до датата на връщането им в Украйна или до края на срока за доброволно напускане в рамките на програмата. Да гарантират продължаване на законното пребиваване между датата на изтичане на временната закрила и периода, в който лицето може да се включи в тази програма;
 - ж) да разгледат възможността за съдействие при организирането на заминаването, особено когато големи групи разселени лица се връщат в една и съща област в Украйна.
5. При зачитане на човешкото достойнство, държавите членки следва да предприемат необходимите мерки по отношение на условията на пребиваване на лица, които не отговарят на изискванията за достъп до други статuti и са уязвими по причини, различни от посочените в член 23, параграф 1 от Директива 2001/55/ЕО, докато Украйна не бъде в състояние да отговори на специалните нужди на тези лица. Когато е уместно, държавите членки следва да гарантират, че условията на пребиваване отчитат техните специални нужди.
6. Държавите членки следва в съответствие с член 23, параграф 2 от Директива 2001/55/ЕО, да позволят на семействата, чиито деца са непълнолетни и посещават училище в държава членка, да се ползват от условия на пребиваване, които позволяват на съответните деца да завършат текущия учебен период, когато датата на прекратяване на временната закрила,

установена с решение на Съвета, прието в съответствие с член 6 от Директива 2001/55/ЕО на Съвета, не съвпада с края на учебната година.

Мерки за осигуряване на информация на разселените лица

7. Държавите членки следва да гарантират, че разселените лица са надлежно информирани за възможностите за преминаване към друг статут на законно пребиваване, включително за предимствата и правата при преминаване към този статут, както и за ситуацията в Украйна, изискванията за проучвателни посещения и подкрепата за връщане в родината, която се предлага в Съюза и в Украйна. Във връзка с това държавите членки следва:
- а) да създадат бързи национални системи и процедури за комуникация, като например контактни точки или информационна кампания;
 - б) за държавите членки, които възнамеряват да създадат център за единство на своя територия в сътрудничество с украинските органи, да използват тези центрове за единство, за да предоставят съответната информация на разселените лица. Да включат знанията, капацитета и мрежите, предлагани от международните организации, в националния план за създаване на центрове за единство;
 - в) да обмислят използването на програмата на фонд „Убежище, миграция и интеграция“, включително допълнителните средства, произтичащи от преразглеждането на многогодишната финансова рамка и междинния преглед на националните програми, с цел подкрепа на центровете за единство.

Мерки за осигуряване на координация, наблюдение и обмен на информация между държавите членки и с украинските органи

8. Държавите членки следва да координират и обменят информация относно съответните развития, както и относно прилагането на настоящата препоръка между държавите членки и с украинските органи, включително в рамките на Платформата за солидарност, към която украинските органи ще бъдат поканени, ако е необходимо.
9. Държавите членки следва да следят развитието и да актуализират своевременно и редовно съответната информация относно състоянието на разселените лица в съответните бази данни, включително в платформата за регистрация за временна закрила, по-специално относно броя на лицата, ползващи се с временна закрила или адекватна закрила съгласно националното законодателство на територията на държавата членка, броя на лицата, които са преминали към друг статут и вече не ползват временна закрила или адекватна закрила съгласно националното законодателство, и броя на лицата, чиито регистрации са неактивни.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета
Председател